

Σημείωση: Το παρόν κείμενο αποτελεί απόσπασμα από το βιβλίο: «ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΠΑΛΗ, Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ» (σελίδες 8 έως 15), που δημιουργήθηκε με σκοπό την διάχυση του Ευρωπαϊκού προγράμματος TRADWOC (Δημιουργία διαπεριφερειακών δικτύων) το οποίο υλοποιήθηκε από το 2016 έως το 2018 στη Νοτιοανατολική Ευρώπη

Συζητήσεις και προοπτικές για τα παραδοσιακά αθλήματα και τα παιχνίδια

Guy Jaouen, διαχειριστής έργου, ερευνητής

α) Τι είναι τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια;

Ένα παιχνίδι δεν είναι μόνο ένα παιχνίδι. Είναι μέρος ενός συνόλου. Είναι μέρος ενός πολιτισμού. Έχει ιστορία, στόχο, λαό, σκοπό, δομή, φιλοσοφία και στρατηγική. Έχει χαρακτηριστικά και κανόνες. Έχει τελετουργικό χαρακτήρα, ρυθμό, διαστάσεις, ήθος και συνδέεται με ένα συγκεκριμένο περιβάλλον. Έχει εκπαιδευτικές διαστάσεις. Μπορεί να μελετηθεί από επιστημονική ή καλλιτεχνική άποψη", ισχυρίζεται ο Sean Egan¹, ένας Ιρλανδός φίλος που μεγάλωσε μιλώντας τη γαελική γλώσσα και μετανάστευσε αργότερα στον Καναδά.

Ο όρος «παραδοσιακό» (παιχνίδι) είναι μια λέξη που προστίθεται και σημαίνει ότι η πρακτική μεταδίδεται από τον πληθυσμό μιας συγκεκριμένης πολιτιστικής ζώνης και ότι κάποιος μπορεί να καλέσει την κοινότητα φιλοπαίγμονα² ή κοινότητα των παικτών. Τα λαϊκά παιχνίδια, τα αθλητικά παιχνίδια με πολιτιστική παράδοση, τα πολιτιστικά αθλήματα, είναι άλλες ονομασίες.

Τα παραδοσιακά παιχνίδια ως άυλη πολιτιστική κληρονομιά

Οι κοινωνικές πρακτικές που ονομάζονται παραδοσιακά παιχνίδια είναι δημιουργίες ενός πολιτισμού και καρποί μιας συγκεκριμένης ιστορίας. Συχνά προέρχονται από το

¹Συμπόσιο της Νάντης, Βρετανία, Γαλλία- Οκτώβριος 2012

²Η φιλοπαίγμων κοινότητα μοιράζεται τις παραδοσιακές εορτές με παιχνίδια και τοπικά αθλήματα, χορούς, μορφές μουσικής ή θεατρικής έκφρασης, γαστρονομία κλπ.

www.traditionalsports.org

τοπικό ή περιφερειακό έδαφος και πραγματικά αποτελούν έκφραση ενός τρόπου ζωής, ενεργειών και επικοινωνίας με τους άλλους. Συνδεδεμένα με παλιές πεπαιθωμένες και εμπνευσμένες από ιερές τελετουργίες, τα παραδοσιακά αθλητικά παιχνίδια αποτελούν μια από τις πιο σημαντικές πολιτιστικές δραστηριότητες μιας κοινωνίας της οποίας είναι η απόδειξη. Είναι μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς ενός πολιτισμού.

Οι εν λόγω πρακτικές βοηθούν στην αναζωπύρωση των ριζών από τη βαθιά μνήμη καθώς η κοινωνική ομάδα εκφράζεται από τις χειρονομίες- κινήσεις του σώματος. Είναι μια κληρονομιά που κάθε παιδί μπορεί να ζωντανέψει τη στιγμή που παίζει με άλλα παιδιά.

Τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια μαζί με άλλες δραστηριότητες από την πολιτιστική παράδοση, αποκαλύπτουν τα βαθύτερα χαρακτηριστικά του εσωτερικού πολιτισμού στον οποίο ανήκουν. Στη συνέχεια, μέσω των κανόνων, μπορεί κανείς να ανακαλύψει εν μέρει διαφορετικές αντιλήψεις της ζωής: την ανοχή και την επιθετικότητα, την εκτίμηση της εικόνας του άντρα και της γυναίκας, τη σχέση της φύσης με τα τεχνικά αντικείμενα, τη συμπεριφορά απέναντι στα ζώα, τον χώρο που δίνεται στο πνεύμα συνεργασίας και ανταγωνισμού στην κοινωνική ζωή.

Αυτές οι παιγνιώδεις (φιλοπαίγμονες) πρακτικές είναι ταυτόχρονα παγκόσμιες, λόγω των λειτουργικών τους δομών, και τοπικές, καθώς κάθε πολιτισμός μοντελοποιεί τις δραστηριότητές του σύμφωνα με το δικό του περιβάλλον- σύστημα (πολιτισμικός και κοινωνικός ντετερμινισμός).

Είναι στοιχεία που προστατεύονται πλέον από το 2003 μέσω της Σύμβασης της UNESCO για τη διαφύλαξη της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της ανθρωπότητας. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα η επιτροπή της UNESCO να αναγνωρίσει ως Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά κατά τη διάρκεια των τελευταίων δέκα ετών τις κάτωθι πρακτικές των παραδοσιακών αθλημάτων και παιχνιδιών: τους ανθρώπινους πύργους της Καταλονίας (Ισπανία), την τουρκική παραδοσιακή πάλη με λάδι στο Kırkrınar, τα παιχνίδια του φεστιβάλ Νάανταμ στη Μογγολία, τις ασκήσεις του Ζουρχανέ στο Ιράν κλπ.

Πρωώθηση της πρακτικής και του επιπέδου μετατροπής σε άθλημα-αθλητικοποίησης, που σέβεται το πολιτιστικό πλαίσιο.

Το 2009, πραγματοποιήθηκε μια σημαντική συνάντηση στην Τεχεράνη εκ μέρους της UNESCO. Αυτή η συνάντηση οργανώθηκε με σκοπό τη δημιουργία μιας πλατφόρμας για την ανάπτυξη των παραδοσιακών αθλημάτων και των παιχνιδιών σε παγκόσμιο επίπεδο. Η ημερήσια διάταξη συνίστατο στην κατάρτιση μιας επιτροπής εμπειρογνομόνων που θα είχε ως καθήκον την επίβλεψη των δράσεων αυτής της πλατφόρμας για τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια, καθώς επίσης και την ανάπτυξη ενός ορισμού των παραδοσιακών παιχνιδιών που είχε ως εξής:

www.traditionalsports.org

«Τα παραδοσιακά παιχνίδια αποτελούν κινητήριες δραστηριότητες ηρεμίας και αναψυχής, οι οποίες μπορούν να έχουν τελετουργικό χαρακτήρα. Έχοντας περιφερειακή ή τοπική ταυτότητα αποτελούν μέρος της παγκόσμιας ποικιλομορφίας της πολιτιστικής κληρονομιάς. Με μεμονωμένη ή συλλογική εφαρμογή, βασίζονται σε κανόνες αποδεκτούς από την ομάδα που οργανώνει τις δραστηριότητες, ανταγωνιστικούς ή όχι. Τα παραδοσιακά παιχνίδια έχουν λαϊκό χαρακτήρα στην πρακτική και στην οργάνωσή τους, ωστόσο αν μετατραπούν σε άθλημα τείνουν να γίνονται ομοιόμορφα και θεσμοποιημένα».

Συγκρίνοντας, σύμφωνα με τον ορισμό του Parlebas³, το σύγχρονο άθλημα είναι μια πρακτική που έχει

-κινητήριαδραση

-μια γραπτή ρύθμιση όμοια για ολόκληρο τον πλανήτη

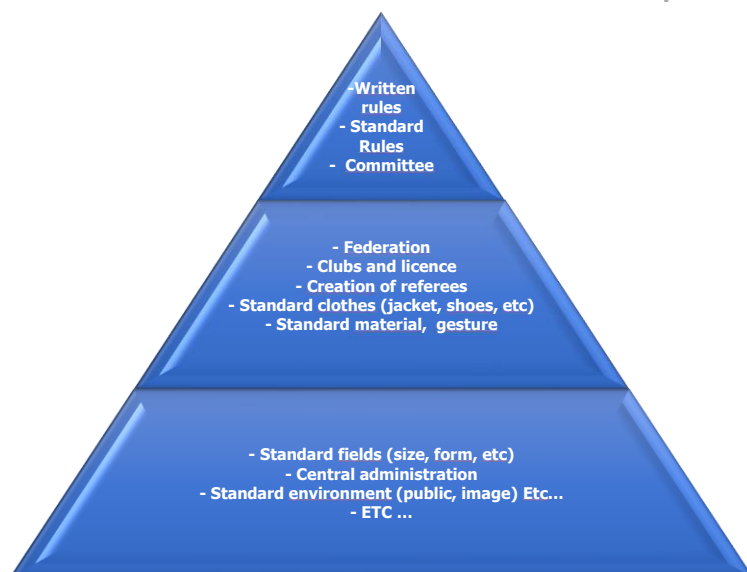
-μια συλλογή οργανωμένη από διαγωνισμούς και πρωταθλήματα

-θεσμοθέτηση μέσω των παγκοσμιοποιημένων ομοσπονδιών

Το παρακάτω γράφημα δείχνει την πυραμίδα της μετατροπής σε άθλημα-αθλητικοποίησης. Η κορυφή είναι το σημείο προέλευσης της διαδικασίας και η βάση εξαπλώνεται μέχρι την πλήρη απαλλοτρίωση. Καθώς αυξάνονται τα στοιχεία της παγκόσμιας ρύθμισης, η βάση διευρύνεται και γίνεται πιο άκαμπτη, όπου απαγορεύεται οποιαδήποτε φαντασία. Η "σοβαρότητα" είναι προνομιούχα. Απομακρυνόμαστε επίσης από το σύστημα της συμμετοχικής δημοκρατίας που συνεπάγεται την οργάνωση της πρακτικής από τα άτομα.

Έτσι, όσο περισσότερο μια ομοσπονδία αυξάνει τη ρύθμισή της, τόσο περισσότερο απομακρύνεται από το χώρο και το πνεύμα της γιορτής, καθώς αυτό αντιπροσωπεύει το απροσδόκητο γεγονός (το άθλημα θέλει να εξαλείψει αυτή την πτυχή όταν δεν μπορεί να την 'εξημερώσει'). Όταν εμφανίζονται εξωτερικοί παράγοντες στην πράξη, η οργάνωση κινδυνεύει να ξεχάσει τη θεμελιώδη προέλευση της πρακτικής: τις κοινωνικοπολιτιστικές σχέσεις και τα συναισθήματα μεταξύ των ανθρώπων που μοιράζονται την ίδια κουλτούρα.

³Parlebas, P.: *Φυσικές δραστηριότητες και κινητική εκπαίδευση*: Συλλογή EPS, 4. Παρίσι. 1986

Η διαδικασία μετατροπής σε άθλημα- αθλητικοποίηση: «Είναι η όλη μετατροπή ενός παιχνιδιού ή μιας σωματικής δραστηριότητας σε ένα άθλημα που ρυθμίζεται από κανόνες και πρότυπα, όλα νόμιμα από τους θεσμούς» έγραψαν οι Elias & Dunning⁴.

Ωστόσο, πρέπει να σκεφτούμε ότι ο αθλητισμός δεν είναι αναπόφευκτα μια δυαδική και άκαμπτη διαδικασία που πρέπει να οδηγήσει στα άκρα όπως διευκρινίζεται από τους Elias&Dunning. Εάν θεωρήσουμε ότι υπάρχουν πολλά στάδια κατά τη διαδικασία της αθλητικοποίησης που είναι συχνά απαραίτητα για τη διασφάλιση των παραδοσιακών αθλημάτων και τα παιχνιδιών και μπορούν να κατασκευαστούν μόνο όταν είναι απαραίτητο. Όλα πρέπει να αποφασίζονται από τους τοπικούς παράγοντες, ανάλογα με τις ανάγκες, τις επιθυμίες και τα έθιμά τους. Είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι κάθε βήμα είναι μια μεταβολή της πρώην κοινωνικής δομής, έτσι ώστε κάθε απόφαση σχετικά με τους κανόνες ή την οργάνωση πρέπει να αναλύεται προσεκτικά. Για παράδειγμα, η εισαγωγή των διαιτητών σε ένα παιχνίδι σταματά τη διαπραγμάτευση μεταξύ των παικτών, επηρεάζοντας έτσι έναν από τους πρώην ρόλους των παραδοσιακών παιχνιδιών καθώς ευνοεί τη μείωση της κοινωνικής πίεσης (στην περίπτωση της πάλης, η αυτοδιαιτησία δεν είναι μια απλή διαδικασία).

β) Η Αδυναμία και δύναμη των παραδοσιακών αθλημάτων και παιχνιδιών

Η στροφή στον εικοστόσημάνει την έλευση του σύγχρονου αθλητισμού με αντίστοιχη προοδευτική εξαφάνιση εκατοντάδων τοπικών λαϊκών πρακτικών που σήμερα

⁴Elias&Dunning. Αναζητήστε τον ενθουσιασμό: Αθλητισμός και αναψυχή στη διαδικασία του πολιτισμού, Οξφόρδη 1986

www.traditionalsports.org

αποκαλούμε "παραδοσιακά παιχνίδια". Αυτές οι πρακτικές είχαν απλώς αγνοηθεί, τόσο από τις αρχές όσο και από τα πανεπιστήμια.

Πολλοί άνθρωποι θεωρούν ότι τα περισσότερα από αυτά τα παραδοσιακά παιχνίδια έχουν εξαφανιστεί, παραμένοντας μόνο σε φωτογραφίες του παρελθόντος. Ωστόσο, γνωρίζουμε ότι πολλά ή και τα περισσότερα από αυτά συνέχισαν να μεταδίδονται τοπικά, κυρίως στις τοπικές γιορτές.

Αργότερα κάποια παιχνίδια διαρθρώθηκαν σε μικρές ομοσπονδίες, άλλα παρέμειναν στην τελετουργία και την εορταστική πρακτική και τελικά πολλά σχεδόν εξαφανίστηκαν. Στην τελευταία αυτή περίπτωση πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι συχνά είναι ακόμη ζωντανά στη συλλογική μνήμη.

Ποιες είναι οι τάσεις που απειλούν τη διατήρηση των παραδοσιακών αθλημάτων και τα παιχνιδιών

Πολλά λαϊκά παιχνίδια έχουν εξαφανιστεί ως αποτέλεσμα της άμεσης καταστολής. Πράγματι, σε πολλές χώρες καταδικάστηκαν ως παλιομοδίτικα, απαρχαιωμένα, αντιδραστικά και ασυμβίβαστα με το νεωτεριστικό κυρίαρχο σύστημα του αθλητισμού.

Η έμμεση καταστολή δεν ήταν λιγότερο αποτελεσματική, καθώς έλαβαν χώρα:

Η απόρριψη από το σχολικό σύστημα και τα μέσα ενημέρωσης οδήγησε σε έλλειψη πληροφόρησης και μειωμένο ενδιαφέρον στο σχολικό σύστημα. Με μια γενική έλλειψη προβολής, αυτή η απαρχαιωμένη εικόνα των παραδοσιακών αθλημάτων και των παιχνιδιών οδηγεί σε συνολική μείωση της συμμετοχής.

Η απαλλοτρίωση των χώρων και των περιοχών έκφρασης των παραδοσιακών αθλημάτων και των παιχνιδιών στις πόλεις ή στην ύπαιθρο δικαιολογείται συχνά από τον νεωτερισμό που έπρεπε να εγκατασταθεί.

Η οικονομική και κοινωνική περιθωριοποίηση τους, οδήγησε στην έλλειψη οικονομικής στήριξης τους και στο χαμηλό ενδιαφέρον από τους χορηγούς και συνεπώς στον περιορισμένο αριθμό νέων εθελοντών. Επομένως, τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια δεν ήταν γενικά προτεραιότητα των πολιτικών και των οικονομικών σχεδίων.

Αποκωδικοποίηση. Ορισμένα παιχνίδια έχουν ενσωματωθεί στο σύστημα των αθλητικών εκτελέσεων με επιβαλλόμενη τυποποίηση. Αυτή η διαδικασία γενικά έχει ως αποτέλεσμα στην απώλεια της σημασίας τους και στην προσάρτηση με τον συνήθη τρόπο ζωής. Άλλα παιχνίδια έγιναν προϊόν εκμετάλλευσης για στρατηγικές και εξωτερικούς στόχους, συνήθως για να χρησιμεύσουν ως προπαρασκευαστικές ασκήσεις που οδηγούν στον παγκοσμιοποιημένο αθλητισμό.

www.traditionalsports.org

Φολκλωρισμός. Επίσης ο αυστηρός συντηρητισμός απειλεί συνήθως τα παιχνίδια με τη διακοπή της μετάδοσής τους στις νέες γενιές. Ο φολκλωρισμός ή η τροποποίησή τους σε μουσειακό έκθεμα, δύναται να τα αποσυνδέσει από το κοινωνικό και καθημερινό τους πλαίσιο και να τα μετατρέψει μόνο σε λαϊκά αξιοθέατα.

Αντιμετωπίζοντας τις υποτιμητικές τάσεις και την εχθρότητα, το μέλλον των παραδοσιακών αθλημάτων και των παιχνιδιών θα πρέπει αδιαμφισβήτητα να βασιστεί στην κοινωνική και πολιτιστική σημασία τους.

Πράγματι, πρέπει να θεωρήσουμε ότι η ποικιλομορφία του Ludο, δηλαδή η πολιτισμική ποικιλομορφία που αντιπροσωπεύεται από την παιγνιώδη κουλτούρα και τις παραδοσιακές γιορτές των ανθρώπων (θέατρο, χειροτεχνία, μουσική, σωματική κουλτούρα, σωματική έκφραση κλπ.) είναι ένας πλούτος που είναι απαραίτητος να διατηρήσουμε και να αναπτύξουμε για τον εαυτό μας και για τις επόμενες γενιές.

Τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια είναι τόποι συναντήσεων, ανταλλαγών και πειραματισμών ανάμεσα σε διάφορες γενιές. Είναι μια απαραίτητη πηγή ατομικού και συλλογικού εμπλουτισμού, διότι για να γνωρίζουμε πού πηγαίνουμε, είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε αρχικά ποιοι είμαστε και από πού προερχόμαστε.

Ο εξοπλισμός που απαιτείται για τα παραδοσιακά παιχνίδια είναι συνήθως φθηνός και απλός. Αυτή η πραγματικότητα διευκολύνει την κοινωνική δυναμική των παιχνιδιών, προσφέροντας παράλληλα δυνατότητες εξαιρετικά ποικίλων υλοποιήσεων για τοπικά κοινωνικά σχέδια, όπως η πραγματοποίηση του υλικού ή των περιοχών των παιχνιδιών.

Με την πολυμορφία τους, τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια αποτελούν ένα ευοίωνο πεδίο για την εκπαίδευση. Όπως το "σχολείο για τη ζωή", μπορούν να φέρουν την ανανέωση των εκπαιδευτικών πρακτικών: είναι τα παιχνίδια της ανταλλαγής και όχι τα παιχνίδια του ανταγωνισμού.

Έτσι τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια συμμετέχουν ενεργά στη σωματική και ψυχική υγεία του ανθρώπου και συμβάλλουν στην αίσθηση της ευημερίας. Είναι στοιχεία που ωφελούν την «παγκόσμια υγεία» όπως ορίζεται από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας. Αποτελούν ένα είδος φιλοσοφίας, κατά την οποία ζούμε και αποφασίζουμε από κοινού για τον τρόπο ζωής στην ομάδα- για το "Εμείς".

Επίσης τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια είναι σημαντικά από δυναμικής πλευράς. Πράγματι αποτελούν τη βάση της έκφρασης μιας ισχυρής κοινωνίας, λόγω της σύνδεσής τους με την παιγνιώδη κοινότητα μιας περιοχής. Αποτελούν λοιπόν δύναμη για πρόταση, παραγωγή και πνευματική ενέργεια.

γ) Προστασία και προώθηση των παραδοσιακών αθλημάτων και παιχνιδιών, αλλά για ποιους σκοπούς;

www.traditionalsports.org

Έχουμε δει ότι τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια έχουν κάποια περιουσιακά στοιχεία. Το έργο που επιτεύχθηκε τα τελευταία τριάντα χρόνια αρχίζει να φέρνει τους καρπούς της στην Ευρώπη και πολλοί θεσμοί αρχίζουν να ενημερώνονται και να ενδιαφέρονται. Τα παραδοσιακά παιχνίδια είναι επομένως σε ευαίσθητα μονοπάτια. Ποια κατεύθυνση θα λάβει το κίνημα αποκατάστασης; Ακολουθούν ορισμένα σημεία συζήτησης.

Αν ακούμε αποκλειστικά τους μοντερνιστές, υπάρχει ο κίνδυνος να ενισχυθούν τα διαφορετικά αρνητικά φαινόμενα που προαναφέρθηκαν, με αυξημένη περιθωριοποίηση των πρακτικών των παραδοσιακών αθλημάτων και των παιχνιδιών. Ο κανόνας θα μπορούσε τότε να αντιγραφεί μόνο στο παγκοσμιοποιημένο σύστημα αθλητισμού, εφαρμόζοντας στο μέγιστο βαθμό τη διαδικασία της μετατροπής σε άθλημα, με την υιοθέτηση όλων των θεμάτων που συνδέονται με αυτό, συμπεριλαμβανόμενης της τυποποίησης. Είναι η εύκολη λύση για μερικούς ανθρώπους, αλλά γνωρίζουμε ότι η παγκοσμιοποίηση οδηγεί αναπόφευκτα στην τυποποίηση και ότι αυτά τα δύο φαινόμενα συσχετίζονται. Ωστόσο, είναι επίσης γνωστό ότι η επιθυμία για διαφοροποίηση μέσω της πρωτοτυπίας και της προσωπικής επιτυχίας αποτελεί κινητήρια δύναμη της Ανθρωπότητας. Η κατάσταση φαίνεται παράδοξη.

Αρχικά είναι θεμελιώδες να κατανοήσουμε: εάν έχουμε 100 παρόμοια παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια, η τυποποίηση αυτών θα έχει ως στόχο να τα μειώσει σε ένα. Η παγκοσμιοποίηση της δραστηριότητας είναι απαραίτητη για να εξασφαλιστεί η χρήση της ως εμπορική δραστηριότητα και / ή να συμπεριληφθεί στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων. Ωστόσο, είναι απαραίτητο να είμαστε ρεαλιστές και να γνωρίζουμε το ακόλουθο σημείο σύμφωνα με τον Ολυμπιακό Χάρτη: «Ένα άθλημα, για να συμπεριληφθεί στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων, πρέπει να συμμορφώνεται με τα ακόλουθα κριτήρια: Μόνο τα αθλήματα που ασκούνται ευρέως από άνδρες σε τουλάχιστον εβδομήντα πέντε χώρες και σε τέσσερις ηπείρους και από γυναίκες σε τουλάχιστον σαράντα χώρες και σε τρεις ηπείρους μπορούν να συμπεριληφθούν στο πρόγραμμα των Αγώνων της Ολυμπιάδας». Αυτή η πολύ περιοριστική κατάσταση δείχνει πόσο πελώρια είναι η πορεία προς την άνοδο και ότι πολύ λίγα παιχνίδια θα μπορούσαν να επιτύχουν αυτόν τον στόχο. Κινδυνεύουν να εγκαταλείψουν την ψυχή τους σε αυτή τη διαδικασία προς όφελος μιας πολύ υποθετικής δόξας.

Το προηγούμενο σημείο δείχνει το ασυμβίβαστο μεταξύ της παγκοσμιοποίησης και της έννοιας της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς. Αυτό εισάγει άλλα δύο σημαντικά σημεία. Πρώτον, θυμόμαστε ότι αυτή η διαδικασία έχει ήδη εξαλείψει εκατοντάδες παιχνίδια. Τα παραδείγματα είναι πολυάριθμα και αρχίζουν από τα μέσα του 19ου αιώνα. Το «αμερικανικό μπόουλιγκ» είναι ένας τύπος παιχνιδιού με τσούνια (πασσάλους) (αν και η ονομασία του δεν το δηλώνει) και η προώθησή του έχει περιθωριοποιήσει και / ή συνέβαλε στην εξαφάνιση τουλάχιστον 150 έως 200 παραδοσιακών παιχνιδιών με τσούνια στη δυτική Ευρώπη. Δεύτερον, υπάρχει μια διαδικασία δημιουργίας «νέων παιχνιδιών» μέσω παραδοσιακών πρακτικών, με εμπορικό στόχο και προσφορά αναψυχής στις μεγάλες πόλεις. Αυτές οι πρακτικές είναι στην πραγματικότητα εφευρέσεις και δεν μπορούν να διεκδικήσουν πραγματική

www.traditionalsports.org

σύνδεση με την Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά οποιουδήποτε συγκεκριμένου παραδοσιακού αθλήματος και παιχνιδιού.

Διαφορετικά, μια δραστική μετατροπή των παραδοσιακών παιχνιδιών σε θεσμοθετημένα αθλήματα θα οδηγήσει αναπόφευκτα σε πρακτικές που αξιοποιούν έντονα τον ίδιο τον ανταγωνισμό και το σύστημα κυριαρχίας. Ωστόσο, στο σημείο αυτό, πρέπει να αναρωτηθούμε πολύ σοβαρά για τα αντανάκλαστικά που δημιουργήθηκαν από ανταγωνιστικές αθλητικές συναντήσεις κατά τη διάρκεια αρκετών γενεών, όπου ο στόχος ήταν πάντοτε να κυριαρχούν οι άλλοι. Γνωρίζουμε ότι πρόκειται για την αναπαραγωγή του οικονομικού συστήματος με μονοπωλιακή τάση, αλλά η εισαγωγή αυτού του ανταγωνιστικού πνεύματος στο μυαλό της νεολαίας είναι ένα στοιχείο που πρέπει να εξεταστεί με μεγάλη προσοχή. Έτσι, η δίκαιη ισορροπημένη ανταλλαγή, που προτείνεται μέσω των συναντήσεων για τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια και σέβεται τους πολιτισμούς, χωρίς ιδέα κυριαρχίας ή επεκτατισμού, είναι πολύ πιο αποτελεσματική για την πρόοδο της δημοκρατίας στον κόσμο σε σχέση με αυτήν, όπου το κυρίαρχο μοντέλο θέλει να επιβάλει την ιδέα του, πρωταθλητές ή μοντέλο δημοκρατίας με βία.

Όποια και αν είναι η κατεύθυνση που ακολουθεί μια πρακτική, οι ηγέτες πρέπει να γνωρίζουν ότι χωρίς την υποστήριξη φιλοπαίγμονος κοινότητας, η κοινωνική σύμβαση πρέπει να θεωρείται διαλυμένη. Αυτό συνδέει την παρατήρηση που έγραψε ο φιλόσοφος των παιχνιδιών, Johan Huizinga, ο οποίος έγραψε ότι το παραδοσιακό άθλημα είναι μια ενέργεια που στερείται οποιουδήποτε υλιστικού ενδιαφέροντος όταν συνδέεται βαθιά με έναν πολιτισμό ως ένα χόμπι. Αυτό σημαίνει ότι η εισαγωγή μιας λογικής στην οποία οι άνθρωποι κάμπτουν αυτό το σύστημα για δικό τους κέρδος αντιστοιχεί σε μια εκτροπή της ιδιοκτησίας και ένας ή περισσότεροι οικειοποιούνται το συλλογικό αγαθό χωρίς τη γνώση των άλλων και θεωρούν τον εαυτό τους κάτοχο των άυλων στοιχείων της κουλτούρας τους.

Υπάρχουν πολλοί εναλλακτικοί τρόποι διερεύνησης. Ας δούμε κάποια περάσματα, χωρίς να κλείνουμε άλλα, που οι μελλοντικές γενιές θα είναι σε θέση να αναπτύξουν.

Γνωρίζουμε ότι ο κόσμος που αναπτύχθηκε τους τελευταίους δύο αιώνες, προνοεί το σύστημα του ανταγωνισμού. Οι πιο δυνατοί αποφασίζουν. Ωστόσο, οι οικολογικές και ανθρωπιστικές προκλήσεις που εμφανίζονται όσο η Γη εξαντλείται δείχνουν ότι είναι απαραίτητη η βαθιά μεταρρύθμιση του συστήματος. Από ένα σύστημα επιδίωξης δεσπόζουσας θέσης θα είναι ίσως απαραίτητο να αναπτύξουμε και να αγκαλιάσουμε ένα παγκόσμιο σύστημα ανταλλαγής, όπου θα επιστρέψουμε στις ανθρώπινες αξίες που μπορεί κανείς να βιώσει ακόμα στις φιλοπαίγμονες κοινότητες. Τα παιχνίδια και τα αθλήματα της πολιτιστικής παράδοσης θα μπορούσαν τότε να λειτουργήσουν ως εργαστήρια ή πεδία κοινωνικού πειραματισμού για το μέλλον.

Διαφορετικά, και δεδομένου ότι πολλά παραδοσιακά παιχνίδια έχουν παρόμοια αποστολή πέρα από τα κρατικά σύνορα, με συνήθως τόσο όμοια εορταστικά πλαίσια, στην πραγματικότητα φέρουν μια καθολική ανθρώπινη διάσταση. Αυτή η ελκυστική ποικιλομορφία ανοίγει νέες προοπτικές για την ανάπτυξη του πολιτιστικού τουρισμού,

www.traditionalsports.org

επειδή υπάρχει ουσιαστικό ενδιαφέρον για τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια. Αυτό συνδέεται με τη γενική ώθηση προς την ανάγκη για αυθεντικότητα, ανακάλυψη των ριζών, απλότητα και ευχαρίστηση.

Ερευνητικές εργασίες για την εκπαιδευτική, αθλητική και ψυχαγωγική εφαρμογή των παραδοσιακών αθλημάτων και των παιχνιδιών εξακολουθούν να είναι σπάνιες σε πολλές χώρες. Πρέπει να επεξεργαστούμε και να ενισχύσουμε τα θεμέλια της γνώσης που μας βοηθούν να εξετάσουμε, να συγκρίνουμε και να αναλύσουμε τα παραδοσιακά αθλήματα και παιχνίδια. Είναι απαραίτητο να δημιουργηθούν και να υποστηριχθούν κάποιες αποστολές, προκειμένου να εκδοθούν: βιβλία, εγκυκλοπαίδειες, ταινίες, ιστοσελίδες κλπ. Πρέπει επίσης να αναπτυχθεί η επιστημονική έρευνα. Το ίδιο ισχύει και για την εισαγωγή των παραδοσιακών αθλημάτων και των παιχνιδιών στα σχολεία και για την ανάπτυξη κοινωνικοπολιτιστικών δραστηριοτήτων για ενήλικες και για τον τουρισμό. Για την επιτυχή διαχείριση σε αυτούς τους τομείς, πρέπει να αναπτυχθούν μαθήματα κατάρτισης για κοινωνικοπολιτιστικούς εμπυχωτές, καθηγητές αθλημάτων και δασκάλους.

Όλα αυτά τα έργα θα προκαλέσουν τη δημιουργία κοινωνικών και οικονομικών εφαρμογών, όπως την κοινωνική εισαγωγή στην περιφέρεια, την τοπική ζωντάνια, τον τουρισμό, την αθλητική ευκαιρία, τις εορτές και την αναζωογόνηση των αγροτικών περιοχών.

Μπορούμε να δούμε ότι το μέλλον των παραδοσιακών αθλημάτων και των παιχνιδιών θα ευνοηθεί με την ανάπτυξη μοντέλων που συνδέουν τον πολιτισμό με την εκπαίδευση. Μπορούν να προωθηθούν τουλάχιστον σε δύο κατευθύνσεις:

-Με την ανάπτυξη περιφερειακών ή διαπεριφερειακών ομοσπονδιών (διασυνοριακών) πάντα συνεδεδεμένων με τη σχετική φιλοπαίγμονα κοινότητα, συμπεριλαμβανομένης της διασποράς.

- Με τη μετάδοση των παραδοσιακών αθλημάτων και των παιχνιδιών στη νεολαία, με την εισαγωγή των σημαντικότερων πρακτικών στα σχολικά προγράμματα.

Όλες οι συνεισφορές που επιτεύχθηκαν κατά τη διάρκεια του προγράμματος της παραδοσιακής πάλης, αποτελούν στοιχεία στήριξης για την κατασκευή πολιτικών προώθησης.

www.traditionalsports.org

Τα παραδοσιακά αθλήματα και τα παιχνίδια αποτελούν εργαλεία ευθύνης των πολιτών, εργαλεία εκπαίδευσης και εργαλεία για τη μετάδοση κοινωνικών αξιών στη νεολαία. **Τα παραδοσιακά αθλήματα και τα παιχνίδια είναι κάτι παραπάνω από παιχνίδια,είναι εργαλεία για το μέλλον!**